

STAATSBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN.

(N^o. 504.) **BESLUIT** van den 13den December 1915,
houdende intrekking van het Koninklijk
besluit van 24 December 1910 (Staatsblad
n^o. 374) en vaststelling van eene nieuwe
Reclasseringsregeling.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER
NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Overwegende, dat door de uitbreiding der reclasseerings-
bemoelingen de Algemeene Maatregel van Bestuur van
24 December 1910 (Staatsblad n^o. 374), door eene nieuwe
regeling behoort te worden vervangen;

Op de voordracht van Onzen Minister van Justitie van den
27 Mei 1914, 3e Afdeling D, n^o. 613;

Den Raad van State gehoord (advies van 7 Juli 1914, n^o. 17);

Gelet op het nader rapport van Onzen Minister van Justitie
van 11 December 1915, 3de Afdeling D, n^o. 618;

Hebben goedgevonden en verstaan:

met intrekking van den Algemeenen Maatregel van Bestuur
van 24 December 1910, (Staatsblad n^o. 374),

vast te stellen de navolgende bepalingen, volgens welke van
Staatswege de reclasseering zal worden bevorderd van per-
sonen, die uit strafinrichtingen zijn ontslagen of voorwaardelijk
in vrijheid zijn gesteld; die met plaatsing in eene rijkswerk-
inrichting of in eene tuchtschool worden bedreigd, of die ter
beschikking der Regeering zijn gesteld geweest.

HOOFDSTUK I.

TITEL I.

Algemeene bepalingen.

Artikel 1.

Omlijning
van het
gebied der
regeling.

De reclasseering van personen, die uit straffenrichtingen zijn ontslagen of voorwaardelijk in vrijheid zijn gesteld, die met plaatsing in eene rijkswerkinrichting of in eene tuchtschool worden bedreigd, of die ter beschikking der Regeering zijn gesteld geweest, zal van Staatswege worden bevorderd door:

- 1°. steun aan particuliere bemoeiingen;
- 2°. rechtstreeksche overheidsbemoeiingen.

Artikel 2.

Bepaling van
gebezigde
woorden.

Onder verpleegden worden in deze regeling verstaan personen, die door of vanwege reclasseeringsinstellingen worden verpleegd.

Onder bedreigden verstaat deze regeling personen, die in verband met een door hen gepleegd strafbaar feit met plaatsing in eene rijkswerkinrichting of in eene tuchtschool worden bedreigd.

Onder Onzen Minister verstaat deze regeling Onzen Minister van Justitie.

Waar in deze regeling gesproken wordt van ontslagenen, worden daaronder ook begrepen de uit rijkswerkinrichtingen ontslagenen, alsmede jeugdige personen, die uit tuchtscholen zijn ontslagen of ter beschikking der Regeering zijn gesteld geweest.

Artikel 3.

De steun aan particuliere bemoeiingen zal bestaan in:

Vorm
van den
Regeerings-
steun.

- a. het treffen van maatregelen, die eene deugdelijke voorbereiding der reclasseering kunnen bevorderen;
- b. het verleenen van subsidiën ter tegemoetkoming in de kosten van reclasseeringsbemoeiingen.

Instellingen. Voor dien steun komen uitsluitend in aanmerking in het

Rijk gevestigde, rechtspersoonlijkheid bezittende vereenigingen, en aldaar gevestigde stichtingen en instellingen, wier statuten, stichtingsbrieven of reglementen het aanwenden van reclasseeringspogingen voorschrijven of gedoogen, indien door hare bestuurders eene verklaring als bedoeld in art. 4 is afgelegd, en die bereidverklaring door Onzen Minister is aanvaard.

In deze regeling worden evenbedoelde vereenigingen, stichtingen of instellingen aangeduid als „instellingen”.

Onder instellingen worden begrepen als zoodanig door Onzen Minister erkende houders van in het Rijk gevestigde reclasseerings-inrichtingen.

Artikel 4.

De in het vorig artikel bedoelde bereidverklaring moet bevatten, dat de instelling zich aan de bepalingen van deze regeling onderwerpt, voor zoover die op haren reclasseeringsarbeid betrekking hebben. Verplegingsinrichtingen, waarover de instelling ter reclasseering de beschikking heeft, moeten in hare bereidverklaring worden vermeld.

Bereid-
verklaring.

Indien de instelling dit wenscht, kan zij in hare bereidverklaring bepalingen opnemen, waardoor zij haren arbeid beperkt tot één groep of bepaalde groepen van personen.

Artikel 5.

De bereidverklaring wordt voor onbepaalden tijd afgelegd en aanvaard.

Iedere bereidverklaring is niet een termijn van drie maanden opzegbaar.

De aanvaarding kan ook voorwaardelijk geschieden; zij kan worden ingetrokken, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord.

De redenen, die tot de intrekking hebben geleid, worden schriftelijk ter kennis van het bestuur der instelling gebracht.

Artikel 6.

Voor zoover de instelling ter reclasseering de beschikking heeft over eenige verplegingsinrichting, wordt hare bereidverklaring niet aanvaard, alvorens deze inrichting door Onzen Minister is goedgekeurd. Deze doet na ontvangst der bereidverklaring een onderzoek naar de inrichting instellen, ten einde te beslissen of deze al dan niet aan de gestelde eischen voldoet.

Onderzoek
en goedkeu-
ring van
gestichten.

Artikel 7.

De genomen beslissing wordt onverwijld ter kennis van de instelling gebracht; indien zij ongunstig luidt, wordt de reden voor de afwijzing mede aan de instelling kenbaar gemaakt.

Artikel 8.

De beslissing, dat een gesticht voldoet aan voormelde eischen, kan genomen worden onder voorbehoud, dat binnen een daarbij te stellen termijn bepaalde verbeteringen worden aangebracht.

Artikel 9.

Aange-
schakelde
gestichten.

Indien eene verplegingsinrichting aan eene vereeniging toebehoort, die zelve geen instelling is in den zin van artikel 3 dezer regeling, gaat de subsidieaanvraag der instelling, welke van deze verplegingsinrichting gebruik wil maken, vergezeld van of wordt zij aangevuld met eene verklaring van het bestuur der inrichting, dat het de voorwaarden en het toezicht aanvaardt voor de ter reclasseering opgenomen personen op denzelfden voet als geëischt wordt voor verplegingsinrichtingen, die aan eene reclasseeringsinstelling toebehooren.

Zoodanige gestichten kunnen door hunne besturen worden opengesteld hetzij voor eene bepaalde groep van personen, hetzij voor afzonderlijke in de bovenbedoelde verklaring genoemde personen.

In het eerste geval kan Onze Minister beslissen, dat zoodanig gesticht voor bepaalden of onbepaalden tijd zonder hernieuwde bereidverklaring door andere instellingen als aangeschakeld gesticht kan worden gebezigd.

TITEL II.

Reclasseeringsmaatregelen in de strafgestichten.

Artikel 10.

Bezoekrecht. Aan agenten of vertegenwoordigers van instellingen wordt, naar regelen door Onzen Minister te stellen, door de besturen der gevangnissen en rijkswerkeninrichtingen vrije toegang verleend tot:

a. veroordeelden, gedurende de laatste zes maanden voor hun ontslag, of, indien de straftijd zes maanden of korter doch

langer dan een maand bedraagt, gedurende de laatste helft van dien straftijd, en indien de straftijd een maand of korter bedraagt, gedurende dien straftijd;

- b. bedreigden, die zich in de huizen van bewaring bevinden.

Artikel 11.

Ter plaatse, waar instellingen een lichaam ter gemeenschappelijke vertegenwoordiging hebben gevormd, kan op verzoek dier instellingen dit lichaam door Onzen Minister, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord, als reclasseeringsraad worden erkend. Reclasseeringsraden.

In dat geval bepaalt Onze Minister het gebied, waarover die raad zijne werkzaamheden zal uitstrekken.

Artikel 12.

Aan den reclasseeringsraad kan door Onzen Minister worden opgedragen aan hem of aan de colleges van regenten of het Openbaar Ministerie advies uit te brengen in zake:

- a. het bezoeken vanwege de verschillende instellingen van hen, die in de strafinrichtingen verblijven;
- b. het doen van aanwijzingsvoorstellen, als bedoeld in art. 41 dezer regeling;
- c. gratie, af- en ontslag en voorwaardelijke invrijheidsstellingen.

Artikel 13.

Naar regelen, door Onzen Minister te stellen, kunnen aan den reclasseeringsraad uit 's Rijks kas de voor zijne werkzaamheden gemaakte kosten worden vergoed.

Artikel 14.

Voranderingen in de wijze van samenstelling der reclasseeringsraden en in hunne huishoudelijke reglementen behoeven de goedkeuring van Onzen Minister, die voor de gelijkmatige werking dezer lichamen in de verschillende plaatsen, waar zij bestaan, waakt.

Artikel 15.

Uitgaans- Met inachtneming van het bepaalde in den Algemeenen
kassen. Maatregel van Bestuur van 31 Augustus 1886 (*Staatsblad* n^o. 159), zooals deze laatstelijk is gewijzigd bij Koninklijk besluit van 24 December 1910 (*Staatsblad* n^o. 373), zal de uitgaanskas bij ontslag op verzoek der instelling, die zich met de reclasseering van een outslagene heeft belast, aan haar worden overgemaakt of afgedragen, ten einde door haar aan den outslagene in eens of bij gedeelten te worden uitgekeerd, of met zijn goedvinden ten zijnen bate te worden aangewend.

De beheerende instelling is aan Onzen Minister rekenschap verschuldigd over het beheer der haar uit dezen hoofde toe-
vertrouwde gelden.

Onze Minister kan te dezer zake nadere regelen stellen.

Artikel 16.

Met inachtneming van het bepaalde betrekkelijk de uitkeering van uitgaanskassen van voorwaardelijk in vrijheid gestelden, zal door Onzen Minister kunnen worden bepaald, dat de uitgaanskas van een voorwaardelijk in vrijheid te stellen persoon zal worden overhandigd of overgemaakt aan de instelling, aan wie bij de beschikking tot voorwaardelijke invrijheidstelling de reclasseering wordt opgedragen, ten einde door haar aan den voorwaardelijk in vrijheid gestelde bij gedeelten te worden uitgekeerd, of met zijn goedvinden te zijnen bate te worden aangewend.

De laatste beide leden van het voorgaand artikel vinden in dit geval overeenkomstige toepassing.

TITEL III.

Subsidiën.

Artikel 17.

Soorten van Subsidiën kunnen door Onzen Minister aan instellingen
subsidiën. worden toegekend ter zake van reclasseeringsbemoeiingen voor personen, behoorende tot één der groepen in artikel 1 dezer regeling genoemd, behalve in die gevallen, waarin de toekenning op voordracht van Onzen Minister door Ons geschiedt.

Deze subsidiën worden onderscheiden in gewone en algemeene.

Artikel 18.

De gewone subsidiën worden toegekend voor de reclasseering van personen, in artikel 1 bedoeld en wel ten behoeve van. Gewone subsidiën

- a. hunne ondersteuning;
- b. hunne verpleging in gestichten;
- c. voor zoover zij minderjarig zijn, hunne verpleging in gezinnen;
- d. de ondersteuning van hunne gezinnen;
- e. de uitoefening van patronaat.

Artikel 19.

De algemeene subsidiën worden toegekend, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord, en wel voor: Algemeene subsidiën.

- a. bemoeiingen in verband met de plaatsing;
- b. andere algemeene onkosten, verbonden aan de werkzaamheid eener instelling;
- c. de kosten van oprichting en toerusting van inrichtingen ten dienste der reclasseering.

Artikel 20.

Elke aanvraag om gewoon subsidie mag slechts op één afzonderlijk geval betrekking hebben. Verschillende aanvragen kunnen in één verzoekschrift worden bijeengevoegd. Aanvragen van gewoon subsidie.

Alle aanvragen om gewoon subsidie moeten het Departement van Justitie bereiken binnen drie maanden na den aanvang der betrekkelijke reclasseeringspogingen.

Onze Minister kan vorderen, dat bij de aanvragen om gewone subsidiën inlichtingsstaten overeenkomstig zijne voorschriften worden overgelegd.

Artikel 21.

Gewoon subsidie wordt in den regel niet toegekend, dan wanneer de betrekkelijke reclasseeringspoging is aangevangen binnen het eerste halfjaar na het ontslag uit de strafinrichting of na het eindigen van de ter-beschikkingstelling.

Fatale termijn.

Uitzonderingen op dezen regel kunnen door Onzen Minister van Justitie worden toegelaten, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord.

Artikel 22.

Ondersteuning. Gewoon ondersteuningssubsidie wordt, indien de kosten een bedrag van f 40 overschrijden, niet toegekend dan nadat het Centraal College voor de Reclasseering is gehoord.

Gewoon ondersteuningssubsidie boven f 300 wordt niet toegekend dan bij door Ons te geven beschikking.

Artikel 23.

Berekening van het subsidiebedrag. Bij gewoon ondersteuningssubsidie zal aan de instelling in den regel worden toegekend drie vijfde van het door haar aan die ondersteuning ten koste gelegde.

Gaat de ondersteuning vanwege de instelling gepaard met de uitoefening van patronaat over den ontslagene of bedreigde, dan zal de tegemoetkoming in den regel bedragen vier vijfde van het door de instelling ten koste gelegde: onverminderd het subsidie, bedoeld in artikel 31.

Artikel 24.

Verpleging. Gewoon verplegingssubsidie kan worden genoten tot een maximum van 50 cent per hoofd en per dag.

In verband met bijzondere omstandigheden kan dit bedrag bepaald worden op ten hoogste 75 cent per hoofd en per dag.

Het kan worden genoten gedurende een half jaar, of zoo het de verpleging van minderjarigen betreft, tot aan de meerderjarigheid. Ingeval verplegingssubsidie tot aan de meerderjarigheid zal worden toegekend, wordt vooraf het Centraal College voor de Reclasseering gehoord.

In verband met bijzondere omstandigheden kan de termijn van een half jaar door Onzen Minister verlengd worden tot een jaar, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord.

Artikel 25.

Kennisgeving van begin en einde der verpleging. Geen verplegingssubsidie kan worden genoten dan van den dag af, waarop de kennisgeving van het begin der verpleging aan Onzen Minister wordt gezonden.

Van het einde dier verpleging wordt ten spoedigste aan Onzen Minister bericht gezonden.

De kennisgevingen van begin en einde worden ingericht overeenkomstig door Onzen Minister te geven voorschriften.

Artikel 26.

Geen subsidie voor verpleging in gestichten kan worden genoten, tenzij ten aanzien dier verpleging aan de volgende voorwaarden wordt voldaan: Gestichts-
verpleging.

a. Den verpleegden moet de gelegenheid worden verstrekt tot het regelmatig bijwonen van godsdienstoefeningen der gezindte, waartoe zij behooren. Zij moeten de vereischte genees- en heilkundige behandeling genieten.

b. Het personeel, aan de gestichten verbonden, moet zijn van goed zedelijk gedrag.

c. De gestichten moeten gezond gelegen en ingericht zijn en moeten voldoende ruimte bieden voor het daarin te huisvesten aantal personen.

d. Voor reinheid, zoowel wat betreft de gebouwen en meubelen als de verzorging van lichaam en kleeding der verpleegden, moet nauwgezet worden zorg gedragen.

e. Aan de verpleegden moet worden verschaft gezond voedsel in voldoende hoeveelheid; voor behoorlijke kleeding moet worden gezorgd. Aan iederen verpleegde moet een afzonderlijk bed worden verstrekt.

f. De verpleegden mogen slechts worden belast met arbeid, die evenredig is aan hunne krachten.

g. In hetzelfde gesticht mogen zonder toestemming van Onzen Minister geene verpleegden van verschillend geslacht worden opgenomen, tenzij in geheel van elkander gescheiden afdeelingen.

h. Waar de verpleegden gedurende den nacht niet onderling afgezonderd worden, moeten de voor hen gebezigde gemeenschappelijke slaapzalen zijn ingericht en moet daarop gedurende den nacht toezicht worden gehouden overeenkomstig de regeling voor elk gesticht te dien aanzien door Onzen Minister goed te keuren.

k. De verplichte arbeidsduur zal niet langer zijn dan ten aanzien van het arbeidsvak in de streek gebruikelijk is.

l. Met inachtneming van aanleg, neiging en leeftijd zal de arbeid zooveel mogelijk er op gericht zijn, om vakkennis aan te brengen, aan te vullen of te onderhouden.

m. Het arbeidsloon moet, voor zoover dit de kosten der verpleging overtreft, in evenredigheid zijn tot de waarde van den geleverden arbeid.

Artikel 27.

Gezins-
verpleging.

Bij meer duurzame huisvesting van minderjarigen in gezinnen blijft de instelling er voor verantwoordelijk, dat behandeling en verpleging reclasseering ten doel hebben. Tusschen haar en dengene, die de huisvesting verleent, wordt eene in drievoud opgemaakte en onderteekende schriftelijke overeenkomst aangegaan, waarvan één exemplaar bij de instelling, één bij het gezinshoofd berust, terwijl het derde exemplaar tegelijk met de kennisgeving van het begin der verpleging aan Onzen Minister wordt gezonden.

Artikel 28.

Deze overeenkomst bevat in elk geval bepalingen, die eene verpleging overeenkomstig artikel 26a, d, e, f, l en m waarborgen.

De instelling is verplicht afdoende maatregelen te nemen, ten einde de stipte naleving der gesloten overeenkomst te verzekeren.

Artikel 29.

De woningen, waarin verpleegden worden opgenomen, moeten gezond gelegen en ingericht zijn en voldoende ruimte bevatten voor het daarin te huisvesten aantal personen.

Zij, bij wie de verpleegden worden uitbested, en de overige bij hen inwonende personen moeten zijn van goed zedelijk gedrag, en van behoorlijke beschaving.

Artikel 30.

Gezins-
ondersteu-
ning.

Gewoon subsidie ter ondersteuning van gezinnen van gevangenen of van personen, die in eene Rijkswerkinrichting zijn opgenomen kan, het Centraal College voor de Reclasseering gehoord, in bijzondere gevallen verleend worden, indien

zulks voor den wederopbouw van het gezin onvermijdelijk is en indien bij die ondersteuning aan de volgende voorwaarden is voldaan:

dat het tijdstip van ontslag niet meer dan zes maanden is verwijderd;

dat vaststaat, dat het gezin niet armlastig was, toen het strafbare feit werd gepleegd;

dat de veroordeelde zelf zooveel mogelijk zijn gezin steunt.

Artikel 31.

Gewoon subsidie voor patronaat bestaat in de vergoeding van de kleine uitgaven, voor den patroon zelve aan de uitoefening van het patronaat verbonden. Patronaat.

Bij de aanvraag van dat subsidie behoort een afschrift der declaratie, door den patroon bij de instelling ingediend, te worden overgelegd.

Artikel 32.

De instellingen dienen vóór het einde der maanden April, Juli, October en Januari aan Onzen Minister eene opgave in van het totaal bedrag aan gewoon subsidie, dat haar over het eerste, tweede, derde en vierde kwartaal des jaars toekomt. Verrekening met het Departement.

Artikel 33.

Onze Minister kan ten allen tijde van zijnentwege een onderzoek doen instellen naar den reclasseeringsarbeid der instellingen, ook voor die gevallen, waarvoor geen subsidie is aangevraagd. Toezicht.

De instellingen zijn verplicht aan genoemden Minister of door dezen aan te wijzen ambtenaren, alsmede aan het Centraal College voor de Reclasseering volledige inlichtingen over hunne bemoeiingen en over de uitkomsten daarvan te geven.

Zij houden omtrent de personen, wier reclasseering zij ter hand nemen, aantekening in daartoe bestemde registers, welke voldoen aan door Onzen Minister te stellen eischen.

Artikel 34.

De instellingen houden van hare uitgaven voor de reclasseering nauwkeurig en zooveel mogelijk afzonderlijk boek. Boekhouding.

Bij deze boekhouding behooren tevens de quitantien voor verleende ondersteuning, de contracten van afbetaling of terugbetaling, met de ontslagenen of bedreigden gesloten, benevens een overzicht van den stand van ieder dezer rekeningen en de rekening van het beheer over iedere aan de instelling toevertrouwde uitgaanskas.

Deze boekhouding kan ten allen tijde door of vanwege Onzen Minister worden nagezien. Afschriften of uittreksels van deze boekhouding, welke door Onzen Minister worden verlangd, worden door de instellingen verstrekt.

Artikel 35.

Toezicht op gezins- verpleging. De hoofden der gezinnen, waarin personen, ter zake van wier reclasseering door eene instelling subsidie wordt genoten, ter verpleging zijn gehuisvest, zijn verplicht aan de door Onzen Minister aan te wijzen ambtenaren, alsmede aan de leden en den secretaris van het Centraal College voor de Reclasseering toegang tot zoodanige personen en tot plaatsen, waar zij worden verpleegd, te geven en omtrent de verpleging alle gewenschte inlichtingen te verschaffen.

Deze verplichting wordt vermeld in de overeenkomst tot huisvesting, bedoeld in artikel 27.

Artikel 36.

Algemeene subsidiën. Algemeene subsidiën, als bedoeld in artikel 19 sub *a* kunnen door Ons worden toegokend op de voordracht van Onzen Minister over een geheel jaar, ten bedrage van ten hoogste drie vierden van de kosten, over dat jaar, verbonden aan de plaatsing van en het toezicht over ontslagenen of bedreigden en aan werkzaamheden ter voorbereiding of bevordering van zoodanige plaatsing.

Onder deze kosten vallen onder meer:

a. de bezoldiging van plaatsings-agenten, algemeene patroons en van het personeel van plaatsings-bureau's;

b. reis- en bureaunkosten van deze.

Artikel 37.

Toezicht op benoeming en arbeid van plaatsings-agenten enz. Geen subsidie voor bezoldiging van personen wordt gegeven, tenzij hunne benoeming door Onzen Minister is goedgekeurd. Onze Minister kan den arbeid dezer personen ten allen tijde

doen nagaan, en zoo noodig in verband daarmede bepalen, dat geen verdere subsidieering voor hun salaris zal geschieden.

Artikel 38.

Voor andere algemeene kosten in verband met de reclasseering kunnen door Ons aan instellingen subsidiën, als bedoeld in artikel 19b dezer regeling worden toegekend, op de voordracht van Onzen Minister, die hierover vooraf het oordeel van het Centraal College voor de Reclasseering inwint.

Subsidie voor andere algemeene uitgaven.

Het bedrag van dit subsidie wordt vastgesteld in verband met den stand der geldmiddelen van de instelling, en den aard en omvang harer bemoeiingen.

Artikel 39.

Op de voordracht van Onzen Minister die ter zake vooraf her Centraal College voor de Reclasseering hoort, kan door Ons op door Ons te bepalen voorwaarden voor de stichting, uitbreiding of toerusting van inrichtingen ten dienste der reclasseering uit 's Rijks kas een bedrag in eens of wel eene jaarlijksche bijdrage voor rente en aflossing van hypothecaire of andere schuld gedurende een bepaald aantal jaren aan eene instelling worden toegekend, indien vaststaat, dat aan de bedoelde inrichting voldoende behoefte bestaat.

Subsidie voor oprichting en toerusting van inrichtingen.

Artikel 40.

Het in het vorig artikel bedoeld subsidie kan niet hooger zijn dan hetgeen door de instelling uit eigen middelen of met steun van anderen wordt ten koste gelegd voor het doel, waarvoor het subsidie dienen moet.

De plannen voor bouw en inrichting behoeven vooraf de goedkeuring van Onzen Minister.

TITEL IV.

Aanwijzing.

Artikel 41.

Ontslagenen, voor wier reclasseering geen bemoeiingen van instellingen eigener beweging te verwachten zijn, kunnen door Onzen Minister ter reclasseering worden aangewezen aan instellingen, die zich in het algemeen bereid verklaard hebben zoodanige aanwijzingen te aanvaarden.

Bereidverklaring in verband met aanwijzing.

Artikel 42.

Regelen voor Bij het doen en aanvaarden van aanwijzingen zullen de
aanwijzing. volgende regelen in acht genomen worden:

1°. geen aanwijzing zal geschieden of gehandhaafd worden, indien de instelling aantoon, dat daartegen gegronde bezwaren bestaan;

2°. de uit de aanvaarding der aanwijzing voor de instelling onmiddellijk voortvloeiende kosten zullen uit 's Rijks kas worden vergoed, met inachtneming van het sub 3°. bepaalde:

3°. de aanwijzingsbeschikking geeft zooveel mogelijk de richting aan, waarin de reclasseeringspoging zal worden geleid, alsmede welk bedrag voor de daaraan te besteden kosten niet zal mogen worden overschreden.

Zullen deze kosten vermoedelijk meer dan f 300 bedragen, dan wordt het aanwijzingsbesluit niet genomen, dan na Onze machtiging.

Artikel 43.

Voorwaar- Onze Minister kan zijne aanwijzing en de voortdoring daar-
den bij van afhankelijk stellen van voorwaarden, waaraan de aan-
aanwijzing. gewezene zal hebben te voldoen.

Voor zoodanige voorwaardelijke aanwijzing komen inzonderheid in aanmerking:

voorwaardelijk in vrijheid gestelde gevangenen en minderjarigen, ten aanzien van wie de voorziening in de opvoeding van Regeeringswege voorwaardelijk is beëindigd.

Artikel 44.

Verrekening Driemaandelijks, tegelijk met de opgaven, bedoeld in artikel 32,
van kosten wordt door de instellingen eene opgave ingediend van hetgeen
voor aan- haar ter zake van hare bemoeiingen voor de haar aangewezenen
gewezenen. toekomt.

Artikel 45.

Toezicht op Ten aanzien van de verpleging van aangewezenen en van
reclasseering het toezicht op hetgeen door de instellingen te hunnen behoefte
van aan- wordt gedaan, vinden de artikelen van Hoofdstuk I, Titel III,
gewezenen. dezer regeling zooveel mogelijk overeenkomstige toepassing.

Artikel 46.

De aanwijzing kan door Onzen Minister hetzij ambtshalve, hetzij op verzoek der instelling, worden ingetrokken, indien persoonlijke of zakelijke omstandigheden daartoe aanleiding geven.

Intrekking
van aan-
wijzingen.

Artikel 47.

Ten aanzien van personen, wier aanwijzing is ingetrokken, kan opnieuw aanwijzing geschieden.

Artikel 48.

Tot het doen eener aanwijzing kunnen — voor zoover deze niet ambtshalve door Onzen Minister geschiedt — worden gedaan door reclasseeringsraden, door ambtenaren der reclasseering, of door colleges van regenten over of directeuren van strafgestichten; voor zoover betreft de rijkswerkinrichtingen Veenhuizen, door den hoofddirecteur; voor zoover betreft de verpleegden uit de rijks-opvoedingsgestichten door de hoofden dier gestichten.

Bevoegdheid
tot het
doen van
aanwijzings-
voorstellen.

HOOFDSTUK II.

Preventieve zorg.

Artikel 49.

Bedreigden kunnen ter reclasseering worden aangewezen aan instellingen, die zich bereid verklaard hebben tot het aanvaarden van zoodanige aanwijzingen.

Aanvullende
bereid-
verklaring.

De bepalingen van het vorig hoofdstuk vinden ten deze zooveel mogelijk overeenkomstige toepassing, behoudens de navolgende afwijkingen.

Artikel 50.

De aanwijzing geschiedt niet, tenzij tevens termen aanwezig zijn om de strafvervolgung voorloopig te schorsen of uit te stellen.

Uitstel of
schorsing der
vervolgung.

Artikel 51.

Aanwijzing van bedreigden geschiedt ambtshalve of op voorstel hetzij van eene instelling, die de in artikel 49 genoemde bereidverklaring heeft afgelegd, hetzij van den reclasseeringsraad dan wel van het Openbaar Ministerie. Voor zoover betreft bedreigden, die in de huizen van bewaring verblijven, kan het aanwijzingsvoorstel ook uitgaan van het College van

Bevoegdheid
tot het
doen van
aanwijzings-
voorstellen
voor
bedreigden.

Regenten of den Directeur. Gaan die voorstellen niet van het Openbaar Ministerie uit, dan wordt dit daaromtrent gehoord.

Artikel 52.

Voorkomen van eerste opzending.

Indien de strafvervolgung tot eene plaatsing voor de eerste maal in eene rijkswerkinrichting of in eene tuchtschool zou kunnen leiden, en herhaling van strafbare feiten door de betrokken personen naar het oordeel van het Openbaar Ministerie vermoedelijk zou kunnen worden voorkomen, bijaldien artikel 49 dezer regeling op hen werd toegepast, doet dit een voorstel tot aanwijzing en stelt het inmiddels de vervolging uit.

HOOFDSTUK III.

Rechtstreeksche overheidsbemoeiing.

Artikel 53.

Begrenzing der rechtstreeksche overheidsbemoeiing.

Op voorstel hetzij van het bestuur of den directeur eener strafinrichting, hetzij van een ambtenaar der reclasseering, hetzij voor zoover betreft personen bij artikel 49 bedoeld, van het Openbaar Ministerie, dan wel ambtshalve, kan Onze Minister — zoo mogelijk het Centraal College voor de Reclasseering gehoord — besluiten met betrekking tot ontslagenen of bedreigden bepaald omschreven maatregelen, beoogende hun behoud voor het maatschappelijk leven, te doen nemen, mits, waar mogelijk na overleg met eene instelling, hem gebleken is, dat het treffen van zoodanige maatregelen door instellingen in het onderhavige geval niet te verwachten, dan wel om bijzondere redenen ongewenscht.

Opdracht aan bijzondere personen.

Onze Minister kan, voor zooveel noodig, hierbij de hulp inroepen van bijzondere personen, en in dit geval bepalen, dat de door hen ten deze te maken kosten uit 's Rijks kas zullen worden vergoed.

Een voorstel, als bij het eerste lid bedoeld, heeft mede betrekking op het bedrag van de kosten der te nemen maatregelen, welke uit 's Rijks kas zullen worden vergoed.

Artikel 54.

Is de te reclasseeren persoon een bedreigde, dan vindt artikel 50 toepassing.

Artikel 55.

Ten aanzien van het bij artikel 53 bedoelde besluit, vindt het bepaalde in artikel 42, sub 3de en artikel 43. eerste lid, overeenkomstige toepassing. Regeling der kosten, voorwaarden en toezicht bij beschikkingen ex-art. 53.

Op de naleving der gestelde voorwaarden wordt door of vanwege Onzen Minister een bijzonder toezicht gehouden.

Artikel 56.

De instellingen aanvaarden de verplichting om bij de uitvoering der in artikel 53 bedoelde maatregelen de diensten der plaatsingsagenten of andere personen, voor wier bezoldiging zij algemeen subsidie genieten, ter beschikking van Onzen Minister te stellen ter verleening van onontbeerlijke eerste hulp. Deze verplichting bestaat uitsluitend gedurende de eerste vijf dagen vanaf de inwerkingtreding van het krachtens artikel 53 genomen besluit. Beschikking der Regeering over mede door haar bezoldigde personen.

HOOFDSTUK IV.

Van het Centraal College voor de Reclasseering.

Artikel 57.

Het Centraal College voor de Reclasseering heeft zijn zetel te 's-Gravenhage. Zetel en samenstelling.

Het bestaat uit ten hoogste veertien leden, welke door Ons worden benoemd en ontslagen en waarvan een door Ons als Voorzitter wordt aangewezen.

De Inspecteur der reclasseering is ambtshalve adviseerend lid van het College. Aan het College wordt door Ons een secretaris toegevoegd, aan wien door Ons een belooning kan worden toegelegd.

Bij tijdelijke ontstentenis van het College wordt door Ons in de vervulling zijner werkzaamheden op andere wijze voorzien.

Artikel 58.

De benoeming der leden geschiedt voor den tijd van 9 jaar. Aftreding.

Een derde treedt om de drie jaar af volgens een door Onzen Minister van Justitie goedgekeurden rooster.

De aftredenden zijn terstond herbenoembaar. De eerste aftreding heeft plaats op 1 Januari 1917. Wie ter vervulling eener plaats, buiten den bij den rooster bepaalden tijd opengevallen, tot lid benoemd is, treedt af op het tijdstip waarop degene, in wiens

plaats hij is benoemd, moest aftreden. Van eene periodieke aftreding geeft de voorzitter twee maanden voor het tijdstip van aftreding kennis aan Onzen Minister.

Artikel 59.

Voorzitter en Secretaris. De voorzitter en de secretaris vertegenwoordigen het College. In spoedeisende gevallen handelt de voorzitter namens hetzelve; van hetgeen in zoodanig geval is verricht wordt mededeeling gedaan in de eerstvolgende vergadering.

Artikel 60.

Bij ontstentenis of afwezigheid wordt de voorzitter, wat de leiding der vergadering betreft, vervangen door het in achter-eenvolgende dienstjaren oudste lid.

Bij gelijken dienstdijd geschiedt de rangregeling naar de rangschikking der benoemingsbesluiten of hebben benoemingen plaats gehad bij hetzelfde besluit, naar de rangschikking der benoemden in dat besluit.

Voor de dagelijksche leiding wordt de voorzitter bij ontstentenis vervangen door een daartoe door hem uitgenoodigd lid.

Bij ontstentenis of afwezigheid wordt de secretaris vervangen door een door den voorzitter aan te wijzen lid.

Artikel 61.

Reis- en verblijfkosten. De leden en het adviseerend lid genieten voor elke door hen bijgewoonde vergadering van het College een vacatiegeld van acht gulden per dag.

De leden en de secretaris genieten vergoeding voor reis- en verblijfkosten.

Artikel 62.

Bureelkosten. Aan den Secretaris zal door Onzen Minister worden toegelegd een abonnement voor bureel- en schrijfbehoeften, zoomede tot bestrijding der kosten van de vergaderingen.

Artikel 63.

Werkzaamheden en bevoegdheden van het Centraal College. Het College houdt een algemeen toezicht op den reclasseringsarbeid der instellingen en de naleving der voorwaarden bij de artt. 26, 33—35, 43 en 55 bedoeld. Onverminderd het bepaalde bij de artikelen 33 en 35 is het bevoegd inlichtingen te vragen aan de besturen of directeuren van strafinrichtingen en rijksopvoedingsgestichten, en hebben

de leden en de secretaris tot die gestichten en inrichtingen en de daarin opgenomen personen vrijen toegang. In alle hierboven genoemde gevallen worden door leden en secretaris geen bezoeken gebracht, dan met machtiging van den voorzitter; deze machtiging wordt voor ieder bezoek bijzonderlijk verleend.

Het dient Onzen Minister van bericht en raad in de gevallen bij dezen algemeenen maatregel van bestuur aangewezen en wijders in alle gevallen, waarin Onze Minister dit wenschelijk oordeelt.

Artikel 64.

Het College doet, voor zooveel noodig, mededeeling aan Onzen Minister van de feiten en omstandigheden, die bij het uitoefenen van dat toezicht te zijner kennis zijn gekomen. Het College is bevoegd daarbij aan te geven maatregelen van voorziening, welke het geraden acht.

Artikel 65.

Het College neemt in onderzoek vraagstukken op het gebied der reclasseering en vestigt, onder mededeeling van de uitkomsten daarvan, de aandacht van Onzen Minister op middelen, die bevorderlijk kunnen zijn aan het doel der reclasseering.

Artikel 66.

Het College stelt een reglement van orde voor zijne werkzaamheden vast en brengt dit ter kennis van Onzen Minister.

Artikel 67.

Tot het verrichten van zijne werkzaamheden kan het College zich verdeelen in afdeelingen.

Het verrichten van bepaalde werkzaamheden kan het College opdragen aan een of meer leden uit zijn midden.

Artikel 68.

Van een voorgenomen plaatselijk onderzoek worden de directeur van het rijksgesticht of het bestuur van de vereeniging, stichting of instelling in den regel vooraf verwittigd.

Artikel 69.

Zonder toestemming van Onzen Minister wordt aan de door het College behandelde zaken geen openbaarheid gegeven.

**Geheim-
houding.**

Artikel 70.

Jaarverslag. Het College doet jaarlijks voor 1 Mei aan Onzen Minister verslag over zijne bevindingen en verrichtingen in het afge-loopen jaar.

Artikel 71.

Omtrent de functiën van het College en de wijze van uit-oefening daarvan kunnen zoo noodig door Ons nadere regelen worden gesteld.

Slofbepalingen.

Artikel 72.

Deze algemeene maatregel van bestuur kan worden aan-gehaald onder den titel „Reclasseeringsregeling”.

Onze Minister is bevoegd nadere voorschriften te geven ter uitvoering van dit besluit.

Dit besluit treedt in werking met den tweeden dag na dien der dagteekening van het *Staatsblad* en van de *Staatscourant*, waarin het is geplaatst.

Onze Minister van Justitie is belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het *Staatsblad* en in de *Staatscourant* zal worden geplaatst, en waarvan afschrift zal worden gezonden aan den Raad van State en aan de Algemeene Rekenkamer.

's-Gravenhage, den 18den December 1915.

WILHELMINA.

De Minister van Justitie,

B. ORT.

Uitgegeven den acht en twintigsten December 1915.

De Minister van Justitie,

B. ORT.